

heel Deel Mindre, end han nu har; og det vide vi jo Alle, at det ligger i den menneskelige Natur, at hvad vi have, vil vi gjerne beholde. Nu beklager den ærede Rigsdagsmand, at jeg ikke har nævnt, at der er andre lignende Tilfælde, og han beklager, at jeg, der ikke er nogen ny, men en gammel Rigsdagsmand, har kunnet oversee disse andre Tilfælde; men saa er Ulykken, at han nævner ikke et eneste tilsvarende Exempel; thi de Tilfælde, han nævne, huskede jeg meget godt, førend han nævne dem, men de ere ikke beslagte de dermed; de ere forsaavidt ikke beslagte de dermed, som baade Quarantainebetjentene og de Andre, han nævne, der faae saadan Understøttelse af Justitsministeriet, sik deres Understøttelse voteret, efterat de vare afgaaede, eller efterat det var besluttet, at de skulde afgaae, og de vare altsaa i det Tilfælde, i hvilket den ærede Rigsdagsmand ønskede, at der først skulde blive Tale om denne Lov. De Tilfælde, den ærede Rigsdagsmand sigter til, ere altsaa ikke parallelle med dette, og hans Beklagelse har jeg derfor ingen Brug for. Jeg kunde snarere nævne den ærede Rigsdagsmand et Tilfælde, som maatte være fideordnet med dette, og det var, da vi vedtog en Pension for Bestyreren af en af Kjøbenhavns Realskoler, Professor Mariboe; det var en Bestyrer af en noget beslagtet Indretning, og det var ogsaa en Mand, der ikke havde Retsskrav paa Pension efter Pensionsloven; men vi vedtoge Loven, og vedtoge den under Form af Pension og ikke i Form af Understøttelse. Jeg veed ikke, om det skulde være den Stilling, som den ærede Rigsdagsmand for Marhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther) før talte om, der skulde begrunde nogen Forskjel; thi der er ganske vist en Forskjel paa de to Mænds Stilling, og maaskee den skulde medføre, at den Ene fik en aarlig Understøttelse og den Anden Pension. Dernæst siger den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at jeg har taget aldeles feil i, at livsvarig Understøttelse og Pension gaae ud paa Et og det Samme, og beklager, at jeg ikke har lagt Mærke til, hvad han sagde ved Sagens første Behandling. Jo, jeg lagde ganske vist Mærke dertil, og jeg erindrer ogsaa, at han sagde, ligesom han nu har

gjentaget det idag, at den livsvarige Understøttelse ophører, saasnart Vedkommende kommer i den Stilling, at han ikke trenger dertil; men jeg gad virkelig vide, om, dersom vi vedtoge Loven saaledes, som den vil blive ændret ifølge de foreliggende Endringsforslag, da nogen Minister turde driste sig til at sige: „Nu trænger Manden ikke til Understøttelse mere, og skal derfor heller ikke have den!“ Thi dersom Loven bliver vedtaget, som den er foreslaaet ændret, have vi derved uden mindste Forbehold givet baade Forstander Møller og hans eventuelle Enke en livsvarig Understøttelse; og jeg seer ikke, hvad der skulde berettige enten den ene eller den anden Minister, eller samtlige Ministre i Forening, til at gøre Brud paa den af Rigsdagen vedtagne og af Hans Majestæt stadfæstede Lov, der eengang for alle giver livsvarig Understøttelse, uden Hensyn til, om Vedkommende vedbliver at trænge dertil eller ikke, og den mærkelige Forskjel, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) troede at kunne paavise imellem en livsvarig Understøttelse og en Pension, finder derfor slet ikke Sted, idetmindste ikke efter Lovudkastet, uden i hans egen Phantasi. Den ærede Rigsdagsmand beklagede dernæst, at jeg, idet jeg havde indbegaaet den ærede Rigsdagsmand for Marhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og den Sætning, han havde talt om, havde, som den ærede Rigsdagsmand udtrykte sig, henvendt mig til Følelsen. Nu veed jeg nok, at man ikke skal lade Følelsen regjere og faae et altfor stort Herredømme; men jeg troer dog, at Følelsen og Hjertet maae være med, hvor der skal komme et godt Resultat ud; og jeg nægter ikke, at mig forekommer det, at naar man betragter vedkommende Mand og den Stilling, hvori han for Diebliffet befinder sig, og den betydningfulde Indflydelse i Samfundet, han har vidst at erhverve sig, saa er det ikke uden al Betydning, at han selv har brudt sig en Bane, og ikke har valgt en Vej, der har kunnet sikkre ham en ligesaa god Stilling som den, han indtager, at han selv har maattet arbejde sig op; og, idet han har maattet arbejde sig op, har godtgjort en Dydighed, som maaskee mange Mænd hverken have eller ere istand til at